ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1916/95 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Αυγούστου 1995

σχετικά με τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή υπό δασμολογική ποσόστωση, στο πλαίσιο προτιμησιακών συμφωνιών, ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκάλαμου που προορίζεται για τη βιομηχανία ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1101/95 [2], και ιδίως το άρθρο 37 παράγραφος 6 και το άρθρο 39 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 ορίζει ότι, κατά τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01 και για τον επαρκή εφοδιασμό της κοινοτικής βιομηχανίας ζάχαρης, εισπράττεται ειδικός μειωμένος δασμός κατά την εισαγωγή ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκάλαμου καταγωγής κρατών με τα οποία έχει η Κοινότητα συνάψει συμφωνίες εφοδιασμού υπό προτιμησιακούς όρους· ότι πρέπει, επομένως, να θεσπιστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής σε περίπτωση σύναψης τέτοιων συμφωνιών·

ότι οι ποσότητες ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης που πρέπει να εισαχθούν καθορίζονται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 37 βάσει ετήσιου κοινοτικού ισοζυγίου· ότι, επομένως, εάν ο εν λόγω ισολογισμός δείχνει ότι υπάρχει ανάγκη εισαγωγής ακατέργαστης ζάχαρης πρέπει να ανοιχθεί, για ολόκληρη τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας ή για τμήμα αυτής, δασμολογική ποσόστωση με ειδικό μειωμένο δασμό που καθιστά δυνατή την κάλυψη των αναγκών της κοινοτικής βιομηχανίας ζάχαρης εντός των ορίων που ορίζονται από το εν λόγω άρθρο 37 και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις προαναφερθείσες συμφωνίες·

ότι, βάσει των μέγιστων αναγκών της βιομηχανίας ζάχαρης που καθορίζονται ανά κράτος μέλος και της ανάγκης που ανακύπτει για να επιτευχθεί ο καλύτερος δυνατός έλεγχος της κατανομής των ποσοτήτων ακατέργαστης ζάχαρης που πρέπει να εισαχθούν, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ότι οι βιομηχανίες ζάχαρης είναι οι μόνες που έχουν δικαίωμα για τα εν λόγω πιστοποιητικά εισαγωγής, συνοδευόμενα από τη δυνατότητα παραχώρησής τους· ότι η έκδοση του πιστοποιητικού εισαγωγής υποχρεώνει την εισαγωγή και το ραφινάρισμα της εν λόγω ποσότητας εντός της προβλεπόμενης συμφωνίας· ότι στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να καταβληθεί το ποσό που προβλέπεται ως ποινή στο άρθρο 37 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81·

ότι, για να εξασφαλιστεί η ορθή διαχείριση του εν λόγω καθεστώτος εισαγωγής και η επίτευξη των σκοπών του, πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες άλλες ειδικές διατάξεις για τα πιστοποιητικά εισαγωγής· ότι είναι, επίσης σκόπιμο, εφόσον η απόδοση της συγκεκριμένης ακατέργαστης ζάχαρης διαφέρει από εκείνη του ποιοτικού τύπου όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 1968 περί καθορισμού του αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου για την ακατέργαστη ζάχαρη και του τόπου διελεύσεως στα σύνορα της Κοινότητας για τον υπολογισμό των τιμών cif στον τομέα της ζάχαρης [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 [4], να προβλεφθεί ότι ο ειδικός μειωμένος δασμός προσαρμόζεται ανάλογα με τη διαφορά αυτή σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τις συναλλαγές που αφορούν την ακατέργαστη ζάχαρη στην παγκόσμια αγορά·

ότι μπορεί να σημειωθούν απρόβλεπτες καθυστερήσεις μεταξύ της φόρτωσης ποσότητας ειδικής προτιμησιακής ακατέργαστης ζάχαρης και της παράδοσης της και ότι, επομένως, πρέπει να γίνει αποδεκτό κάποιο ορισμένο όριο ανοχής ώστε να ληφθούν υπόψη τέτοιου είδους καθυστερήσεις· ότι ενδείκνυται, επίσης, να προβλεφθεί κάποιο όριο ανοχής σε θέματα καθυστέρησης του ραφιναρίσματος της ζάχαρης·

ότι απόδειξη της καταγωγής της εισαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης δύναται να παρασχεθεί με την υποβολή των εγγράφων που προβλέπονται γι' αυτό το σκοπό από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76 της Επιτροπής της 17ης Νοεμβρίου 1976 περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή προτιμησιακής ζάχαρης [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1714/88 [6]·

ότι πρέπει, λόγω της ιδιαιτερότητας των συγκεκριμένων εισαγωγών, να προβλεφθούν ορισμένες παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1464/95 της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 1995 σχετικά με ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα της ζάχαρης [7] που εξάλλου εφαρμόζεται στις εν λόγω εισαγωγές·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 καθορίζονται ανά περίοδο εμπορίας ή τμήμα της περιόδου εμπορίας, οι ελλείπουσες ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού βάσει κοινοτικού ισοζυγίου προβλέψεων εφοδιασμού σε ακατέργαστη ζάχαρη. Για την κατάρτιση του εν λόγω ισολογισμού, η

[1] ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.
[2] ΕΕ αριθ. L 110 της 17. 5. 1995, σ. 1.
[3] ΕΕ αριθ. L 89 της 10. 4. 1968, σ. 3.
[4] ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.
[5] ΕΕ αριθ. L 318 της 18. 11. 1976, σ. 13.
[6] ΕΕ αριθ. L 152 της 18. 6. 1988, σ. 23.
[7] ΕΕ αριθ. L 144 της 28. 6. 1995, σ. 14.

άμεση κατανάλωση που διαπιστώνεται και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη δεν δύναται να υπερβαίνει το όριο για την εν λόγω κατανάλωση που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.

2. Αυτές οι ελλείπουσες ποσότητες δύνανται να εισάγονται ανοίγοντας δασμολογικές ποσοστώσεις με ειδικό μειωμένο δασμό που έχουν συμφωνηθεί με τα κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και άλλα κράτη. Δύνανται να κατανέμονται ανά κράτος μέλος ανάλογα με τις αντίστοιχες ή προβλεπόμενες μέγιστες ανάγκες.

Άρθρο 2

1. Τα πιστοποιητικού τα σχετικά με τις εν λόγω εισαγωγές δεν δύνανται να εκδίδονται παρά μόνο εντός του ορίου των ποσοστώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2. Τα πιστοποιητικά αυτά εκδίδονται από τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 μόνο για τις βιομηχανίες ζάχαρης που εισάγουν για τις ανάγκες τους, κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 4 του ίδιου κανονισμού.

Ωστόσο, τα εν λόγω πιστοποιητικά δύνανται να παραχωρηθούν από μία βιομηχανία ζάχαρης στην άλλη κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 9 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού.

Οι υποχρεώσεις εισαγωγής και ραφιναρίσματος δεν μεταβιβάζονται και εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής [1].

2. Τα ενδιαφερόμενα κράτη δεν εκδίδουν πιστοποιητικά παρά μόνο εντός του ορίου των αναγκών εισαγωγής ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης που καθορίζονται, αναλόγως από τις βιομηχανίες ζάχαρης των εν λόγω κρατών μελών.

Άρθρο 3

Ο ειδικός μειωμένος δασμός που καθορίζεται ανά περίοδο εμπορίας εφαρμόζεται για την ανατέργαστη ζάχαρη του ποιοτικού τύπου όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 431/68.

Εάν η πόλωση της εισαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης αποκλίνει από τους 96 βαθμούς, ο ειδικός μειωμένος δασμός, ανάλογα με την περίπτωση, αυξάνεται ή μειώνεται κατά 0,14 % ανά δέκατο βαθμού απόκκλισης που διαπιστώνεται.

Άρθρο 4

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1464/95 και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1, το πιστοποιητικό εισαγωγής ακατέργαστης ζάχαρης στο πλαίσιο του καθεστώτος που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό ισχύει από την ημερομηνία έκδοσής του μέχρι το τέλος της περιόδου εμπορίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε.

2. Η αίτηση πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να υποβάλλεται από τη βιομηχανία ζάχαρης στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους εισαγωγής και να συνοδεύεται από δήλωση με την οποία η εν λόγω βιομηχανία δεσμεύεται να υποβάλλει σε επεξεργασία τη συγκεκριμένη ποσότητα ακατέργαστης ζάχαρης εντός της περιόδου εμπορίας στο πλαίσιο της οποίας εισήχθη.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 εάν η εν λόγω ζάχαρη δεν έχει υποστεί επεξεργασία εντός της ορισθείσας προθεσμίας, η βιομηχανία ζάχαρης που υπέβαλε αίτηση για το πιστοποιητικό πρέπει να καταβάλει ποσό ίσο με τον πλήρη δασμό που ισχύει για την ακατέργαστη ζάχαρη κατά τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας προσαυξανόμενο ενδεχομένως κατά τον υψηλότερο πρόσθετο δασμό που διαπιστώνεται κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.

Η βιομηχανία για το ραφινάρισμα που ζητά το πιστοποιητικό οφείλει να προσκομίσει την απόδειξη του ραφιναρίσματος στο κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε το πιστοποιητικό και να αναγνωρισθεί από το εν λόγω κράτος, εντός τριών μηνών μετά την προθεσμία που προβλέπεται για το εν λόγω ραφινάρισμα.

3. Η αίτηση έκδοσης πιστοποιητικού εισαγωγής και το πιστοποιητικό φέρουν στο τετραγωνίδιο 12 την ακόλουθη ένδειξη:

«εισαγωγή με ειδικό μειωμένο δασμό ακατέργαστης ζάχαρης καταγωγής ..... (ορίζεται η χώρα ή οι χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2) κατ' εφαρμογή του άρθρου 37 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81».

4. Το ύψος της εγγύησης της σχετικής με το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ορίζεται σε 0,30 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους ζάχαρης.

5. Για την εφαρμογή του άρθρου 37 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 νοείται ως υπέρβαση των μέγιστων προβλεπόμενων αναγκών ποσοτήτων προτιμησιακής ακατέργαστης ζάχαρης, ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης, ακατέργαστης ζάχαρης που λαμβάνεται από τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα και, ενδεχομένως, ακατέργαστης ζάχαρης σακχαρότευτλων που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, που έχουν πράγματι υποστεί επεξεργασία σε βιομηχανίες ραφιναρίσματος πέραν των προβλεπόμενων αναγκών που έχει ορίσει το εν λόγω κράτος μέλος στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 37.

Άρθρο 5

1. Η απόδειξη της καταγωγής της ζάχαρης που εισάγεται από τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 παρέχεται με την υποβολή πιστοποιητικού καταγωγής που προβλέπεται, ανάλογα με την περίπτωση, στο άρθρο 6 ή στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76 της Επιτροπής [2].

2. Το πιστοποιητικό καταγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αναφέρει:

— την ένδειξη «ειδική προτιμησιακή ακατέργαστη ζάχαρη — Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1916/95»,

— την ημερομηνία φόρτωσης της ζάχαρης και την περίοδο εμπορίας για την οποία πραγματοποιήθηκε η παράδοση,

— τον κωδικό ΣΟ του συγκεκριμένου προϊόντος.

[1] ΕΕ αριθ. L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. L 318 της 18. 11. 1976, σ. 13.

3. Τα αντίγραφα ακόμα που παρέχουν οι ενδιαφερόμενοι, που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο 1 αποστέλλονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αναγράφουν στα αντίγραφα των βεβαιώσεων:

— την ημερομηνία, που διαπιστώνουν από έγγραφο θαλάσσιας μεταφοράς, η οποία είναι και η ημερομηνία κατά την οποία περατώθηκε η φόρτωση της ζάχαρης στο λιμένα εξαγωγής,

— τα δεδομένα τα σχετικά με την εισαγωγή και τις ποσότητες οι οποίες πράγματι εισήχθησαν.

Άρθρο 6

1. Εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, όταν μία ποσότητα ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης δεν παραδόθηκε εγκαίρως προκειμένου να καταστεί δυνατή η βιομηχανική της επεξεργασία πριν από το πέρας της περιόδου εμπορίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, το κράτος μέλος εισαγωγής δύναται, κατόπιν αιτήσεως της συγκεκριμένης βιομηχανίας, να παρατείνει τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού κατά τριάντα ημέρες από την έναρξη της επόμενης περιόδου εμπορίας.

Στην περίπτωση αυτή, η εν λόγω ακατέργαστη ζάχαρη υποβάλλεται σε επεξεργασία εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και καταλογίζεται στο λογαριασμό και εντός του ορίου των μέγιστων προβλεπόμενων αναγκών της προηγουμένης περιόδου εμπορίας.

2. Όταν μία ποσότητα ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης δεν κατέστη δυνατόν να υποβληθεί σε ραφινάρισμα πριν από το πέρας της περιόδου εμπορίας στο τέλος της οποίας εκδόθηκε το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται, κατόπιν αιτήσεως της βιομηχανίας ζάχαρης, να χορηγήσει πρόσθετη προθεσμία για τη βιομηχανική επεξεργασία της ζάχαρης, μέγιστης διάρκειας ενενήντα ημερών από την ημερομηνία έναρξης της επομένης περιόδου εμπορίας.

Στην περίπτωση αυτή, η εν λόγω ακατέργαστη ζάχαρη υποβάλλεται σε επεξεργασία εντός της προθεσμίας και καταλογίζεται στο λογαριασμό και εκτός του ορίου των μέγιστων προβλεπόμενων αναγκών της προηγουμένης περιόδου εμπορίας.

Άρθρο 7

Όταν η βιομηχανία ραφιναρίσματος καταβάλλει τον ειδικό μειωμένο δασμό που αναφέρεται στο άρθρο 3, αυτός ο τελευταίος μειώνεται κατά την ελάχιστη τιμή που προβλέπεται από τη συμφωνία και αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.

Άρθρο 8

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

α) κάθε εβδομάδα, για την προηγούμενη, τις ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης εκφραζόμενες κατά βάρος, ως έχουν για τις οποίες έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά εξαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 4·

β) κάθε μήνα για τον προηγούμενο μήνα:

— τις ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης, εκφραζόμενες κατά βάρος «ως έχουν», που έχουν πράγματι εισαχθεί με χρησιμοποίηση των πιστοποιητικών που αναφέρονται στο άρθρο 4,

— τις εν λόγω ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης κατά βάρος ως έχουν και εκφραζόμενες σε λευκή ζάχαρη, που υπέστησαν βιομηχανική επεξεργασία κατά η διάρκεια του μηνός που προηγείται της ανακοίνωσης·

γ) πριν από τις 31 Ιουλίου κάθε περιόδου εμπορίας, τις ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης, εκφραζόμενες σε βάρος «ως έχουν», που προορίζονται για ραφινάρισμα, αποθεματοποιημένες στις βιομηχανίες ζάχαρης την 1η Ιουλίου της εν λόγω περιόδου.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1995.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Αυγούστου 1995.

Για την Επιτροπή

Hans VAN DEN BROEK

Μέλος της Επιτροπής